

אויצרות

גליון שבועי מאיצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

■ ואתחנן אל ה'

ארבעים ימי תפילה וזעקה

לביטול הגזירות ולהמתקת הדינים.

בחברת 'מגיני עולם' שאמצו אל ליבם את הוראת רבינו לבל ניתן להשי"ת לחשוב ולגזור ח"ו גזירות על ישראל, רק לעסוק בתפילות ולהמתיק כל הדינים והגזירות הקשות יוצאים בימים אלו במבצע תפילה מיוחד של ארבעים יום רצופים; החל מ' לחודש כסלו בהם יצטרפו כלל אנ"ש בתפילות מיוחדות שהודפסו בקונטרס מיוחד מלוקטים מהספה"ק 'ליקוטי תפילות' על עניני התקופה.

המצטרפים למבצע 40 יום ישתתפו בהגולה מיוחדת שתתקיים בתום ימי התחינה.

לפרטים נוספים והצטרפות: 054-8516343

■ לשנות את הטבע

לאחר שאול מן השוק הודפס מחדש ספר 'שמות הצדיקים' המסוגל לשנות את הטבע. סגולה זו עמדה מאז ועד עתה לאבותינו ולנו, כאשר בכל עת צרה וצוקה החלו להזכיר את שמות הצדיקים. במשך הדורות הוסיפו עוד ועוד מאנשי רבינו ותלמידיו הקדושים. כעת יצאה לאור מהדורה חמישית ומחודשת בפורמט כיום, מחולק לימי החודש וימי השבוע. במהדורה זו נוספו שמות גדולי אנ"ש מהדור האחרון.

לעוד פרטים ולהזמנות: 057-3195200

לגנוב את הברכות!

כדי להצליח בחיים, חייבים לגנוב! המצב שלנו כיום, מכריח אותנו ללמוד את אומנות הגניבה. אחרת, נגוע מרעב רוחני. שכן, הברכות נמצאות כיום אצל 'עשוי', ואם רוצים לזכות בהם, חייבים להוציא אותם ממנו במרמה וגניבה.

כך היה לפני אלפי שנים; עשוי רימה את יצחק אביו ועשה עליו רושם של צדיק, עד שיצחק תכנן לתת לו את הברכות. אך רבקה הכירה את עשוי, ולא הסכימה שיקבל הוא את הברכות. היא הליישה את יעקב בפרווה של גדיי עיזים, ושלחה אותו לגנוב מהאבא את הברכות במרמה. וכשהגיע עשוי לאחר מעשה, ובכה על הברכות שנגנובו ממנו, ענה לו יצחק אביו: "בא אחיך במרמה ויקח ברכתך".

וכך גם היום; אם אנחנו רוצים לזכות בברכות, עלינו לגנוב אותם מעשיו במרמה. "וכמובא בכתבי הארז"ל (עץ חיים שער לב פרק ב) שיש בזה סוד גדול שצריך כלל ישראל שהם בחינת יעקב לקבל את השפע והברכות בגניבה דייקא" (ליקוטי הלכות, גניבה ג.ה).

עשוי / היצר הרע, משתלט על הברכות, והוסם את המעבר ל"מקור הברכה", במחסומים בלתי עבירים; בלבוים, מניעות, עייפות, וכיו"ב. ומי שרוצה על אף הכל להתקרב אל הקדושה, חייב להבריח את הגבולות במרמה.

עד כדי כך, שאחת השאלות הראשונות שישאלו אותנו בשמיים לאחר הפטירה, תהיה על הגניבה הרוחנית: 'קבעת' עיתים לתורה? האם 'גולת' מומך הטרוד עיתים לתורה?

וכפי שהסביר רבינו: "שמעתו בשמו, שהוכיח את אחד

שאמר לו שאין לו פנאי ללמוד מחמת שעוסק במשא ומתן, אמר, שאף על פי כן ראוי לו לחטוף איזה זמן לעסוק בתורה בכל יום. ואמר, שזהו מה שאמר רבותינו זכרונם לברכה ששואלין את האדם 'קבעת עיתים לתורה?' 'קבע' הוא לשון גזילה, כמו שכתוב 'וקבע את קובעייהם נפש'. היינו ששואלין את האדם, אם גול מן הזמן שהוא טרוד בעסקיו, אם גולת מהן עיתים לתורה, כי צריך האדם לחטוף ולגזול עיתים לתורה מתוך הטרדא והעסק" (ליקוטי מוה"ר, פ.ד).

כולנו רוצים להיות עובדי ה' ומתמידים בתורה, אך אנו ממתנינים לעת הפנאי, כשנתפנה משלל הטרדות והקשיים. אמנם, חכמינו מזהירים אותנו מראש: "אל תאמר לכשאפנה אשנה, שמה לא תיפנה" (אבות ב.ד). ופירשו הצדיקים: אל תאמר לכשאפנה אשנה, שמה רוצה הקב"ה ממך דווקא את העבודה מתוך מצב של "לא תיפנה"...

שכן, לאמיתו של דבר, התורה והתפילה שאנו מצליחים לגנוב ולחטוף מתוך הטרדות ואי-הפנאי - יקרה במיוחד בעיני ה'. "כי עיקר שעשועיו יתברך הוא כשלומדים תורה בצר לאדם, מתוך בלבולים ודחקות. כי זה עיקר מעלת האדם על המלאכים, שיש לו מניעות ובלבולים כאלה, והוא מקרב עצמו להשם יתברך ולתורה מתוך ייסורים ומניעות והשתטחות והתפשטות הסטרא אחרא כזה, שהם משתטחים בכל פעם כמו נהרות ותהומות ממש, כמו שכתוב תהום אל תהום קורא" (עלים לתרופה, מכתב מיום "א טבת ת"ר).

וכשמהרנ"ת שמע על אברך מאנשיו, שמתרשל בלימודו עקב הסתבכותו בעסקים, הוא מיהר לכתוב לו:

"מאד מאד גדול צערי יותר מהכל מה שכתבת שרבי א"ב מתרשל בלימודו. אהה ה', על זה ידון כל הדוויים. כי כמה וכמה אנו מדברים וצועקים על זה שאין ננום מכל הייסורים וההתפתקאות כי אם להשם יתברך ולתורה ולתפילה ותחינה ובקשה, ואיך נהפכת לי ידי נפשתי! כבר הזהירונו רבותינו זכרונם לברכה אל תאמר לכשאפנה אשנה. פֶּלֶךְ מדרך זה, חביבי וידידי!".

ואז הוא מוסיף: "אני בטוח בהשם יתברך שבוודאי יתקן לך בכל עניני הדחקות והתלאות שלך, וירחיב ירך ותמכור סחורתך בטוב בעזרת השם יתברך, והכל יתהפך לטובה. אבל הימים שאיבדת בלא תורה שייכולת לחטוף מתוך הייסורים דייקא - זוהי אבידה שאינה חוזרת!" (עלים לתרופה, פ.ה). ללמדך, שהתורה ה'נחטפת' ונגנבת מתוך הייסורים, יש לה תעריף שונה ומיוחד.

בדורנו, דור אחרית הימים, אנו נמצאים בעיצומו של מבול השוטף את העולם במים זידונים. ואם לא נלמד את אומנות הגניבה, נישאר חס ושלום בעירום וחוסר כל; אנחנו חייבים להתעשת ולגזול מכל הבא ליד.

גם מי שחיוו הרוחניים נראים לו כאשפה ענקית, יהיה גם הוא חכם וינקר מתוך אשפת חייו, מעט גרגירים יקרים וקדושים להחיות את נשמתו. "כי הטוב שלנו הוא ממש כתרנגול המנקר באשפה, שמתוך האשפה הוא מוציא איזה חצי גרעין של שעורים או חיטים וכיוצא. וכן חוזר ומחפש כל היום עד שמוצא בכל פעם איזה חלק מפירור לחם המוטל באשפה, ובוה מחיה עצמו. והשם יתברך ברחמי העצומים מבקש מישראל עם קרובו, שעל כל פנים יחיו עצמנו בזה. כי הוא מצרפן לחשבון גדול" (עלים לתרופה, מכתב רעט).

אסור לנו להמתין בחוסר מעש עד בוא הישועה. אנחנו חייבים 'לגנוב' את הברכות מידינו של עשוי...

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוה"ר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כט	לח:	סז	שמה שמו	מט
א	א	לט:	סח	שמו שמה	נ
ב	ב	לט:	סט	שמת שג	נא
ג	ג	מו:	ע	שנא שנב	נב
ד	ד	מו:	עא	שנג שגד	נג
ה	ה	מא:	עב	שנה שנו	נד
ו	ו	מא:	עג	שנו שנח	נה

יול"ע "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 092-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 718-8552121 (1)
באנגליה 203-6085819 (44)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנינים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

להמתיק את המרירות

צריכין לסבול מרירות גדול בכל יום בזה העולם כל אחד לפי ערכו, אך אלמלא מלחא לא הוי עלמא יכול למסבל מרירותא. ומה גדלו חסדי ה' שאין אנו מתנגדים על הצדיק האמת שהוא בחינת ברית מלח עולם, שהוא ממתיק המרירות של כל העולם, והם משלמים לו רעה תחת טובה וחולקים עליו, יסלח להם ה', וברוך השם שאנו ניצלנו מזה, גיוואלד, דיא ווייסט גאר ניט וואס סע טוט זיך אויף דער וועלט [= אהה! איך יודע כלל מה נעשה בעולם] והרי אנו רואים שכל מי שרודף ביותר אחר העולם הזה, חייו מרים ביותר. ואם גם אתם אינכם נקיים לגמרי מתאוות עולם הזה והבליו, על כל פנים אתם יודעים היטב היטב שהכל הבל וריק, ואתם יודעים מהצדיק האמת הממתיק המרירות, וכל תקוותכם אליו, וכל מגמת פניכם לילך בדרכיו הקדושים, והרבה הרבה ניצלתם מכמה וכמה מיני מרירות בלי שיעור בעולם הזה ובעולם הבא" (עלים לתרופה, מכתב מיום ה' מצורע תקצ"ד).

יותר מכן: עצם ההרגשה – שאנו זוכים להרגיש עד כמה העולם הזה מר ותפל – היא עצמה מתנת הצדיק האמת. "ואם אמנם צר לך מאד בני חביבי, עם כל זה בזה לבד ראוי לך להחיות את עצמך מה שאתה מרגיש על כל פנים המרירות, ובשביל זה אתה צועק כל כך. וזה בעצמו נמשך מבחינת ה'ברית מלח עולם' הממתיק המרירות". ... (עלים לתרופה, מכתב מיום ב' ויחי תקצ"ו)

אמור מעתה: כשהאדם מתגבר לעצום את עיניו ברחוב, ושומר על קדושתו, הוא כמלט את עצמו מהמרירות הנוראת של העולם הזה, ומתחיל לחיות חיים מתוקים!

אמנם, כדי לזכות להמתקת המרירות בשלימות, אנו מוכרחים להתחבר לזה שתקין את עצמו בתכלית השלימות; לצדיק האמת! שכן, הצדיק האמת זכה לשמירת וקדושת הברית בתכלית השלימות, וכל המקושר אליו, ניצל גם הוא מהמרירות של העולם הזה, ויוצא לחופשי מבור האסורים של המרה שחורה.

"כי עיקר חיות וקיום העולם הוא על ידי הצדיק השומר הברית, שהוא בחינת ברית מלח עולם, שהוא ממתיק המרירות של העולם הזה ומבטל תאוות ממוון ומכניס אמונה ובטחון בלב ישראל, שעל ידי זה מתקיים העולם" (ליקוטי הלכות, שו"ת פ"ד א).

ומעתה, כמה עלינו להודות לה' על שזכינו להתקרב לצדיק יסוד עולם, רבינו הקדוש, הממתיק מאתנו את מרירות העולם. שכן, גם אם התקרבותנו אליו אינה בשלימות, ועדיין סובלים גם אנחנו ממרירות העולם הזה. אעפ"כ גם מעט התקרבותנו אליו, כבר הציילה אותנו מכוונות של מרירות.

וכדבריו של מוהרנ"ת במכתבו לבנו:

"ודע והאמן שמקטן שבקטנים עד גדול שבגדולים, כולם

"ודע שעל ידי תיקון ברית קודש, הוא ניצול מפנים דסטרא אחרא ... כמו שכתוב 'גם בדם בריתך', על ידי ברית, 'שילחת אסיריך מבור', 'בור דא טחול', מרה שחורה, 'בעיצובן תאכלנה'. כי ברית הוא בחינת מלח הממתיק מרירות ועצבון הפרנסה, כמובא בוזרה אלמלא מלחא לא הוי עלמא יכלי למיסבל מרירותא".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, כג)

העולם מלא במרירות; זה לא סוד. אך יש גם פתרון לכך: שמירת הברית! שכן, כל המרירות נובעת מפגם הקדושה, וכל מיני מרירות של כל אחד בגוף ונפש וממוון הכל נמשך מהרע הכולל שהוא התאוה הכללית אשר עליה נאמר ומוצא אני מר ממות" (עלים לתרופה, מכתב מיום ב' ויחי תקצ"ו). ולכן, ככל שהאדם נשמר מלפגום בקדושתו, כך הוא הולך וניצל ממרירות טרדות והרפתקאות העולם הזה.

"גם אַתָּה קָדַם בְּרִיתְךָ שְׁלֵחֶתִי אֲסִירְךָ מִבּוֹר" – אומר הנביא בשם ה' (זכריה ט, יא), ורבינו מפרש: ה"בור" הוא הטחול שממנו בא המרירות והמרה שחורה. ה"אסירים שבבור", הם אלו שפגמו בקדושתם ונפלו עמוק לתוך הבור המריר של הבלי העולם הזה. ו"בדם בריתך", על ידי קדושת הברית, "שילחת אסיריך מבור"; קדושת הברית, ממלטת את האדם מהבור העמוק והמר של הבלי העולם הזה.

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

רבי מיכל משרת רבינו

הספר הנשרף, ואני כבר הייתי מצפה כמה וכמה פעמים מתי אזכה לגמור העתקת זה הספר הנורא, הנעלם מעין כל וכו'; ואז, באותו היום, נתגלגלו רחמי השם יתברך, שזיכתי לגמרו. וישבתי אני לפניו כמה שעות, והוא קרא מילה במילה, ואני כתבתי על הספר בדיו, עד שגמרתי, וכל אנשי-שלומנו ישבו מחוץ לחדר, ואני יצאתי אחר כך מלפניו, וכמעט לא ידעתי בין יום לילה, אף-על-פי שלא ידעתי כלל מה שכתבתי, אף-על-פי-כן מעט דמעט שהתנוצץ בדעתי איזה הארה בעלמא מרחוק מגדולת נפלאות נוראות הספר הזה, הלהיב לבי ודעתי מאוד, שכמעט לא ידעתי היכן אני בעולם, ועדיין איני יודע מה זה עשה השם עמי חסד כזה, שזיכתי לכתוב דברים כאלה; ברוך הגומל לחיבים טובות, שגמלני כל טוב כזה!" (ימי מוהר"ת א, כו)

"בבוקר, שהוא יום שני אחר יום-הכיפורים, שהוא יום רביעי בשבוע, בעת שהייתי מעוטף בטלית ותפלין בין תפילת שמונה-עשרה לאשרי-ובא-לציון, בא אלי פתאום המשרת מיכל, שהיה משרת את רבינו ז"ל, וקרא אותי בוריוות לרבינו ז"ל. ותיכף סילקתי את הטלית ותפלין מעלי ורצתי אליו, ומצאתיו בבית הגדול. ענה ואמר לי: 'הראני מיד הספר שלך', והיינו שכתבתי בו כל התורות שלו, שכרכתיו פה (בברסלב), כנוכר לעיל. ותיכף רצתי והבאתיו אליו ז"ל. ולקח הספר מיד, ובמקום שעמד, שם התחיל לפתחו ולעיין בו, והפך בו ופתחו בכמה מקומות ועיין בהם קצת, ואחר כך ענה ואמר לי: 'לך וקח נייר וכתוב עליו התחלות מכל התורות הנמצאין בזה הספר' (כלומר שמות המאמרים לתחילת הספר). וכן עשיתי מיד, והלכתי לבית אחר והתחלתי לכתוב, עד שגמרתי"

בחורף תקס"ו, העתיק מוהרנ"ת חלק מהחיבור הנקרא 'ספר הנשרף', עתה, בעודו עורך את שמות המאמרים עבור תוכן העניינים לספרו של רבינו, כשכמעט סיים את המלאכה, חזר ובא רבי מיכל משרת רבינו וקרא לו בבחיילות, כאשר מספר מוהרנ"ת:

"סמוך לגמרו, חזר ובא המשרת הנ"ל וקרא אותי בבחילה ואמר שרבינו ז"ל ציווה שתיכף אבוא אליו עם הספר והנייר וכלי-כתיבה. ותיכף רצתי ובאתי אליו, ומצאתיו בהדרו, ותיכף אמר לי: שב. וישבתי לפניו. והוציא הספר שלו, שהתחלתי להעתיקו מזמן רב ולא נגמר, כמבואר לעיל (הוא

בין אלו שזכו לשמש את רבינו הקדוש, היה חסיד בשם רבי מיכל. מוהרנ"ת מזכירו בספרו 'ימי נתן' כאשר הוא מתאר את כתיבת 'ספר הנשרף' מפי קדשו של רבינו בשנת תקס"ח.

היה זה לאחר ראש-השנה, כשמוהרנ"ת יצא לדרך למוהילוב יחד עם סוחרים מברסלב. בהגיעם לטולטשין, נודע לפתע לסוחרים כי אין להם בשביל מה לנסוע, הם החליטו לחזור לברסלב. לאחר מכן נודע כי השמועה לא היתה נכונה, אך מאת ה' היה הדבר, כדי שמוהרנ"ת ישוב אל רבינו.

וכך הוא מספר: "והזרתי עמם יחד לברסלב לרבינו ז"ל. וראיתי שהיא ישועת השם והשגחתו הנפלאה עלי. ותיכף כשהורנו ונסענו לברסלב, נתעורר עלי שמחה ובכייה מחמת שמחה, ובאתי לרבינו ז"ל בערב, ופניו הקדושים היו מאירים באור נפלא, והשבתי בצחצחות נפשי כשזיכתי להזכיר ולראות פניו המאירות, מה שבדעתי היה לבלי לראותו עוד זמן רב, כי ממאהלו לא הייתי יכול לבוא אליו בתמידות כמקודם, כנוכר לעיל, בפרט שידעתי, שרבינו ז"ל מוכן לנסוע ללמברג תיכף אחר יום-טוב, על כן היה לי לשלל גדול, יקר מכל הון, מה שזיכתי עוד לבוא לפני הדרת קדשו הנורא, וגם מצאתי אצלו חברנו רבי נפתלי, שנתעכב עדיין שם, ועוד איזה חברים, והיה עת רצון ואכלנו עמו יחד בשמחה והתקרבות גדול"

נקודה

כשאדם מקטין את עצמו – גם ה' מקטין את עצמו אליו

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א ריש)

התבודדות תציל ממוות

כדאי ונכון לשוחח איתו ולפרש לפניו את כל הקשיים והמעברים, הוא שומע את הכל וגם עוזר לנו.

שיחה זו גררה בעקבותיה שיחות נוספות, בהם סיפר הרופא כי כל משפחתו נרצחה בידי הגרמנים ימ"ש והוא נותר לבדו בעולם, עכשיו הוא מבין שהוא ממש לא לבד, יש לו את הבורא יתברך שהוא איתו תמיד, הוא גם רוצה לדבר אליו ולהתפלל לפניו. הוא רצה לפחות תפילה אחת בכתב שיוכל להתפלל לפניו. הוא רצה לפחות על דף ברוסית את הפסוק הראשון מקריאת שמע "שמע ישראל" והסביר לו את משמעותו.

מאותו היום היה הרופא חוזר על פסוק זה בכל עת מצוא, כשהוא משתפך בבכי ודמעות שוטפות את פניו.

תקופה קצרה עברה מאז, היה זה בערב אחד סגרירי וקר באופן מיוחד, בעת הצעידה האינסופית בחזור מהעבודה כשלו רגליו של יצחק החלוש, הוא קפא מהקור העז ונותר מוטל על מעטה הקרח כאבן שאין לה הופכין. האסירים האחרים הלפו על פניו ללא התרגשות מיוחדת, שכן היה זה מחזה יומיומי שחלק מהאסירים היו קופאים למוות תוך כדי צעידה.

בינתיים אותו רופא חיכה כבר ליצחק שיחזור מהעבודה כדי שיוכל להמשיך לשוחח איתו כמנהגו, משראה כי העובדים חזרו בלעדיו, בירר מה עלה בגורלו, וכששמע כי הוא נשאר מוטל על הקרח אי שם, לא איבד זמן, הוא מיהר להגיע אליו והחל להחיותו, הוא שפשף את רקותיו בשלג וזילף גלוקו אל פיו עד שבמאמץ רב הצליח להשיבו לחיים, ואף דאג להעבירו לבית הרפואה ולשחררו מהעבודה למשך שבוע ימים.

שבוע זה העניק ליצחק אורך חיים הוא התעשת וחזר לעצמו. כך גלגלה ההשגחה העליונה את הצלתו כתוצאה מדיבורי ההתבודדות שר' יצחק לא וויתר עליהם גם כמצבים הקשים ביותר.

וציאת. אולם דבר אחד היה לו כאן בשפע: שדות להתבודדות!!!

את 'הפה' הרי אי אפשר לחמוס ממנו, ואם כך הרי ניתן גם ניתן לקיים את עצת ההתבודדות בהידור רב עם כל התנאים. כך היה חומק מידי פעם מהשיירה הארוכה לעבר מרחבי העד הקפואים, מתבודד עם השם יתברך ומשיח לפניו את כל ליבו - - -

אולם כאן הגיעה מחלת "עוורון התרגולים" ומנעה ממנו את האפשרות לחמוק, היה עליו לאחוז יד ביד עם שאר האסירים ולצעוד בצוותא. גם כעת לא התייאש, בעודו צועד וצועד לא סגר את פיו, מידי פעם היה מתבודד ומדבר אל הבורא יתברך, כשהוא מקוה כי כמוהו, גם שאר הפועלים אינם רואים מה קורה סביבם...

אולם במשך הזמן הסתבר כי בכל זאת היה אחד מסויים שכן שם לבו כי מידי פעם הבחור היהודי לוחש בפיו מילים לא ברורות... היה זה אחד מרופאי המחנה, יהודי שנשמתו נעקרה מצור מחצבתה לאחר עשרות שנות קומוניזם. הוא ידע כי אין עכשיו העת לתפילות שחרית מנחה או ערבית, והחליט לגשת ולברר אצלו מה טיבם של 'לחשים' אלו.

הרופא פנה אל יצחק ושאלו לפרש מנהגיו המשוונים, כמובן שיצחק הסביר לו כי הקדוש ברוך הוא קרוב אליו תמיד, בידו נפש כל חי וממנו החיים והמוות, ועד כמה

במרחבי סיביר הקפואה והרחוקה, אי שם במחנה כפיה נידח מתהלכים להם אלפי פועלים שגורלם נחרץ, שעות על גבי שעות עובדים הם בתוך השלגים והקפאון, גופם הולך ומצטמק, נראים כשלדים מהלכים ועדיין אין רואים ואין יודעים מה יהיה הסוף.

לעיתים היו מחלות שונות תוקפות את יושבי סיביר, בעיקר היתה זו מחלה מוזרה שנקראה "עיוורון תרגולים", שהכתה את כל פועלי המחנה. מחלה זו התבטאה בכך שכאשר שקעה השמש מדי ערב, היו עיניהם מתעוורתות לחלוטין מחמת חולשה וחוסר ויטמינים נחוצים, עד לאור הבוקר שאז חזרה הראיה אט אט.

אך השוים הסובייטים הארוכים לא נבהלו מהתפתחות זו, עד מהרה הם מצאו פתרון קל: לכל גוד הוצמד אסיר 'חדש' שאותות המחנה עדיין לא נחרטו בו וגופו עדיין לא נחלש כל כך, כך שעניו עדיין לא נחשכו בעתות ערב, הוא היה זה שצעד ראשון ומושב אחריו את כל העובדים שנאחזו כבשרשרת זה בזה, כך היו צועדים מרחק של 8 קילומטר ממקום העבודה עד למחנה!

בתוך הפועלים שצעדו כך במרחבים העצומים, הסתובב לו הבחור יצחק גלבך, שזכה להתקרב לחסידות ברסלב שנים מועטות קודם לכן. כאן הוא מוצא את עצמו ללא חבריו החסידים שנשארו אי שם בפולין הדוויה והמדוממת, ללא ספרי רבינו הקדוש ואפילו ללא תפילין

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מי קבע את סדר התורות בליקוטי מוהר"ן ועל פי מה?

תשובת הר"ר שלמה ברוך בלוי הי"ו:

אחד הדברים בהם שונה הסדר הקדוש ליקוטי מוהר"ן ממשאר ספרי החסידות, הוא בכך שלא סודר על פי פרשיות התורה, בעוד רוב ספרי תלמידי הבעש"ט והמגיד סידרו את ספריהם בסדר התורה והמועדים.

אין ספק כי מאחורי הסדר המסויים בליקוטי מוהר"ן קיימות סיבות נסתרות מאתנו, בפרט על חלקו הראשון שנדפס בשנת תקס"ח בחיי רבינו הקדוש על פי פקודתו, בשליחות תלמידו המובהק מוהר"ג. מסתבר כי את סדר התורות קבע רבינו הקדוש בכבודו ובעצמו. הדבר מובן גם מכך שרבינו שלח את תלמידו רבי זלמן הקטן לצדיקי הדור, הר"ק החוזה מלובלין, והר"ק רבי ישראל מקוויניץ ושאר גדולי ישראל שהעניקו את הסכמתם על הליקוטי מוהר"ן ומברכים את רבינו בברכת החיים. אם כי כאן המקום לציין כי במהדורה הזאת שנדפסה בחיי רבינו סדר התורות שונה בהרבה מהמהדורה שהודפסה שנים לאחר מכן ע"י מוהר"ג, וכן חסר בה התורה הראשונה 'לכו חזו' שרבינו גילה אותה רק בשנת תק"ע.

בחוה"מ סוכות תקס"ט גילה רבינו: "שכל סדר התורות הם על סדר התפילה. וזאת התורה שייכה למקום זה של התפילה וכן כל התורות. ועדיין אנו עומדים קודם 'ברוך שאמר' ואחר 'הודו' שהוא קודם 'ברוך שאמר' בנוסח ספרד. ואמר שיהיה מסתמא אחד שיוכל להתפלל כך שיהיה תפלתו עם כל התורות כנ"ל. וצריך שיאריך ימים ושנים הרבה שיוכל לגמור כל התפילה היינו לומר תורה על פי סדר התפילה עד גמר התפילה". (חיי מוהר"ן שסו).

וכבר ידוע בין אנ"ש מה שנשמע מפי האיש האלוקי רבי אברהם ב"ר נחמן ז"ע, שדרשינו סמוכים, היינו זה שתורה אחת נמצאת ליד חברתה, אינה דבר סתמי של מה בכך, אלא היא מקושרת אל התורה שלפניה, וכן על זה הדרך.

ישנם תורות שיש להן ממש שייכות ונאמרו באותו פרק זמן, כמו שאיתא בליקוטי הלכות (ראש השנה, ה, א): "צריכין לבאר קצת לחבר התורות שנדפסו בליקוטי מוהר"ן תנינא, סמוכים זה לזה מסימן י' עד סימן י"ז שמבואר שם, שאצלו זכרנו לברכה היה תורה אחת, ולא זכינו לקבל רק פסקי פסקי".

היו גם מאנ"ש שמצאו רמזים שונים באשר למיקומם של תורות מסוימות, כמו התורה 'לכו חזו' המדברת מגדולת התנא רבי שמעון בר יוחאי, שהיו שאמרו כי נסדרה בדווקא בראש הספר כדי לרמז על ענין יחידי הדורות. כמו כן תורה א' על ענין לימוד התורה ושעל ידה נתקבלין כל התפילות והבקשות שבנקל ניתן להבין מדוע היא מוצבת דווקא בתחילת הספר. וכן על עוד תורות שקצר המצע מהשתרע.

לחידודא
חידון השבוע לצעירים

חידה מס' **199**

מי היו שני העדים על התיקון הכללי?

הפתרון לחידה מספר 198
מה רבינו ציוה לא לתת מתנה?
- סכין
(בשם הבעל שם טוב, שיחות הר"ן ט)

זכה בהגולה לחידה מס' 197
מרדכי אלעזר דרדיק, רח' לויט בית שמש
בסך 150 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחינת השפה, תקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

הנסיונות שלנו

הרב נחמן שפירא

עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכולן (אבות ה, א).

הז"ל לימדונו כי האדם צריך כל עת לחשוב ולהתבונן "מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי" (תנא דבי אליהו רבה כה), ובכן האם גם אנו מוכנים לכך, האם נוכל להחזיק מעמד.

סביר להניח כי אין בכוחותינו הדלים אפילו רק לחשוב על עשרה נסיונות כמו שהיה לאברהם אבינו, ברם יש מפרשים כי 'גיעו' הוא מלשון נגיעה, היינו שאין דורשים מן האדם יותר מכפי כוחותיו אלא שמעשינו יהיו קרובים אל מעשה האבות בנגיעה בעלמא, מעט מזעיר ממסירות נפשם העצומה, להתגבר בנסיונות הבאים אל פתחנו כפי כוחותינו אנו.

שכן אנו נוטים לחשוב כי ה' דורש מאתנו להיות כמו האבות להיות מוכן להקריב לפניו את בנינו וכן הלאה, אולם זה אינו שהרי "אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו" - ה' אינו מבקש מאתנו יותר מכפי יכולתנו, כי אם באלו הדברים הנראים כקטנים בהתגברות על מידה רעה או הסתכלות אסורה אם נתגבר בזה הרי זה כאילו השתטחנו על גבי המזבח כקרוב עולה...

לדוגמא, נתבונן כאשר האדם מתווכח עם עמיתו, אם זה וויכוח תורני לברר הלכה וכדומה יש לקוות כי אכן הדברים הינן לתועלת ויבוא מזה הבנה בתורה לשם שמים, אולם לפעמים נסחפים לוויכוח קולני על דברים של מה בכך, עניינים שוליים שממילא אין בכוחנו לשנות בהם מאומה או לשכנע את הצד שכנגד לעשות כדעתנו, ואעפ"כ כל אחד מחזיק בדעתו ומגביה את קולו להראות לכל כי הוא בעל האמת והצדק. ועל זה כבר גילה לנו רבינו (ליקוטי מוהר"ן קכב) כי מידת הניצחון אינו סובל את האמת, כי אף אם יראה בבירור כי האמת אינו אצלו ידחה אותו מחמת הניצחון.

העיקר הוא ההכנעה, כמו שמספר רבינו בסיפורי מעשיות מבעל תפילה (מעשה יב), כי הגבור כשהלך לכבוש את כל העולם ולקרב אותם אל המלך הגדול לא ביקש כי אם הכנעה, שכל אחד יכיר ויידע כי זה מה שה' דורש מאתו בזה השעה, שיכניע את לבבו ויקבל עליו גזירת שמים באהבה.

לידע ולהאמין כי אלו הנסיונות שדורשים מאתנו; לעזור לזולת אף אם אין לך כל כך חשק ורצון לזה, להתגבר על הכעס על אף שבוחר בקרבך תאוות נקמה, להתגבר מלדבר דברים בטלים באמצע התפילה או הלימוד, וכן הלאה. והעיקר להפנים כי בזה הנסיון אני מעמיד את נפשי בקרן אורה לגדולה ולהאירה, להושיבה תחת עין החיים עם האבות והאמהות הקדושות.

(מעובד מתוך שיחתו של הרב נחמן שפירא שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. אידיש, 1, שיחות ומאמרים, 4, 7, 9)

קול שמחה וקול תורה

עיקר הניצחון במלחמת היצר הוא על ידי שמחה של מצוה כדכתיב "הדות ה' הוא מעוזכם" (תהי"ח). השמחה נותנת כח וחיות לאדם להילחם מלחמות ה' ולא להתרע מטכסי האויב היצר הרע, השמחה גם מקנה תוכן נפשי ליהודי, כך שאינו פוזל החוצה ואינו מנסה לחפש סיפוק מדומה בתאוות עולם הזה והבליז.

לכן הובטחנו "כי בשמחה תצאו" (ישעיהו נה) שהגאולה תהיה בזכות שמחה וקדושה.

זהו ענינם של פסוקי השבח ההודאה והלל שבתפילה שבהם אנו מודים ומשבחים לקב"ה ומגדילים שמחתנו בו שאנחנו עמו והוא אלוקינו.

ברם העולם הזה מלא בצרות חסרונות ומקרים ממקרים שונים, המקשים וממכבידים עלינו לשמוח בהש"ת. זהו תפקידו של חלק הבקשה שבתפילה שבו אנו מספרים להש"ת את קשיינו ומבקשים ממנו שימלא לנו את כל מה שחסר לנו, כך שנוכל לשמוח בו ולהודות לו בלב שלם כפי שמבקשים בתפלה "הושיענו ה' אלקינו... להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך" (דברי הימים א, טז) "למען יזמרך כבוד ולא ידום" (תהלים ל) "שמע ה' ורחמי ה' היה עוזר לי". ענין זה נרמז בפסוק "הקול קול יעקב" שמנצח את ידי עשיו, שהוא על ידי שתי קולות הקול המלא שהוא קול השמחה וההודאה, אך זאת רק בזכות הקול החסר "קל" שהוא קול התפלה והצעקה על חסרונותיו שעל ידו באים לשמחה ולהודאה.

(עפ"י ליקוטי הלכות, הודאה ו, כד)

היעד שלנו:
מחיר. שירות ואמינות.

צדיק, מה היעד שלך?

דרך צדיקים, לכל היעדים בעולם. שירות אמינות ומחיר שלא הכרת.

חוויה עם נסחה
02-5410100 דרך צדיקים
www.zadikimtours.com

נסיעות לאומן

ולכל היעדים בעולם
שירות > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה. לרווח ופרנסה. לרפואה. למקשה לילד. לנחת ושמחת חיים

זמנת עולם בהפצת האוצרות				המפיעים			
<p>■ מודיעין עלית</p> <p>הר"ר אברהם אהרן רייס הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתח"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל דוד ויצמנלו הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתח"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ בית שמש</p> <p>הר"ר אפרים מאיר הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיח"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ בית שמש</p> <p>הר"ר חיים אריה פראנק הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירועי הבן שלמה שיח"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ מודיעין עלית</p> <p>הר"ר משה נחום הלפרין הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתח"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ ירושלים</p> <p>הר"ר אבינועם לוי הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לע"י ר' ניסן ב"ר מאיר מרת שרה ב"ד חזקה ר' אריה ב"ד חיים ר' ישראל אלטר ב"ד מאיר מרת ביילא ב"ד נפתלי הרצאק ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו להתברך בכל מילי ומימב</p>	<p>■ ירושלים</p> <p>הר"ר ישראל נחמן ליפל הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לע"י אביו הררה"ח ר' צבי אריה בן הר"ר אהרן בצלאל ליפל זצ"ל נלב"ע כג' חשוון תשמ"ו ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>■ ירושלים - קרית גת</p> <p>הר"ר ישראל חיים הכט הי"ד והר"ר שלמה נחמן הכט הי"ד והר"ר שמעון ברוך הכט הי"ד והר"ר נחמן דן שפירא הי"ד והר"ר יהודה משה גור אריה הי"ד והר"ר נתן יהודה הכט הי"ד והר"ר אלעזר צבי הכט הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 4000 גליונות</p> <p>לע"י אביהם / חותנם הררה"ח ר' שמואל דוד בן הר"ר יצחק הכט זצ"ל נלב"ע ג' כסלו תשס"ח</p>

אלפי איש ביום! עשרות אלפים בשבוע! מאות אלפים בחודש!

נושמים ברסלב.

058-32-95000

כל השיעורים מכל רבני ברסלב בחיוך אחד למערכת של 'אוצרות ברסלב'